

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunā: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 7 (958)

Ceturtdien, 1957. g. 17. janvārī

8. gads

Lauku agitators

Patreiz, kad visas mūsu zemes uzmanība pievērsta sestās piegādes uzdevumu izpildei, katrai partijas pirmorganizācijai sevišķa vērība jāvelti arī propagandas un agitācijas darba tālākai uzlabošanai.

Dzīve arvien izvērza jaunās un jaunas prasības. Padomju ļaudis aug un prasa, lai politiskā masu darba aktivitāte būtu augstāka, lai darbs, ko izved agitatori kolchozos, būtu cieši saistīts ar šīs dienas uzdevumiem, lai katrs agitators izprastu savas darba lielo nozīmi.

Šādu rūpīga darba ceļu iet ne viens vien mūsu kolchozu agitators. Lūk, Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza agitators b. Bacāns. Katrai pārrunai vai referatam viņš rūpīgi gatavojas. Pamatīgi izstudē iztirzājamo jautājumu, kādēļ viņa pārrunas vienmēr ir konkrētas un pārliciecināšas, kas mobilizē ļaudis to turpmākajam darbam.

Pelnītu cieņu kolchozniekos ir ieguvuši arī kolchoza „1. Maijs“ agitatori bb. Rudzītis un Staris. Viņi izmanto katru gadījumu, lai pārrunātu ar ļaudīm aktuālākos jautājumus, dotu tiem vajadzīgo padomu un uzklautu to domas.

Tāču ne visos kolchozos agitatoru darbu var uzskatīt par apmierinošu. Bieži vēl vērojama tāda aina, ka partijas pirmorganizāciju sekretāri, kā b. Cvetkovs kolchozā „Zelta vārpa“, b. Polikarpovs kolchozā „Sarkanais karogs“ un daži citi maz interesējas par agitatoru darbu, neizvērta tiem uzdevumus un nepalīdz apgūt vajadzīgās teoretiskās zināšanas. Par šo pirmorganizāciju sekretāru pavisā darbu ar agitatoriem liecina tas,

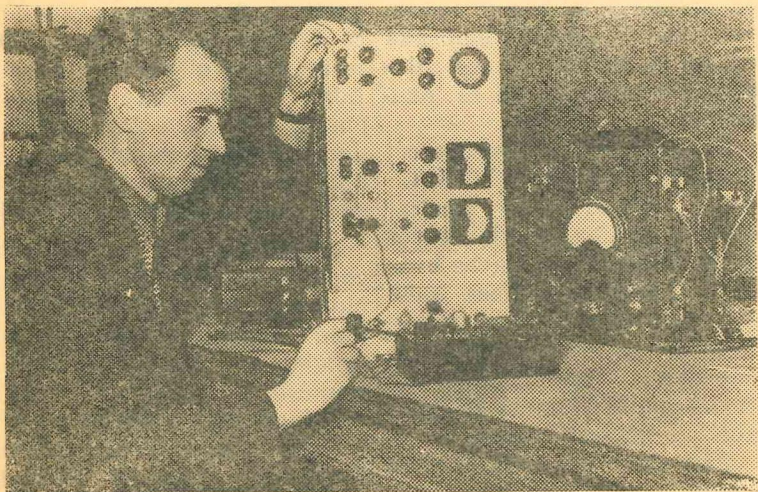
ka labi sagatavoti agitatoru semināri šeit notiek ļoti reti. Pārrunās, ko izved agitatori, pirmorganizāciju sekretāri nepiedalās.

Notiek arī tā, ka daži agitatori bieži vien runā tikai par mūsu sasniegumiem, pasvītro visu labo, bet nepiešķiras esošajiem trūkumiem, neatklāj tos un nenorāda konkrētus ceļus to novēršanai. Šāds darba stils ir kļūdainis, kas agitatora dzīvo darbu pārvērš tukšos vārdos.

Šā gada 10. martā mūsu republikā notiks vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas. Padomju ļaudīm izveidojusies laba tradīcija — vēlēšanu dienu sagaidīt ar jauniem panākumiem darbā. Tāpēc katram agitatoram jānodibina ar darbaļaudīm visciešākie sakari. Līdzās darbam par visu saimniecisko uzdevumu veikšanu, agitatoram liela uzmanība jāvelti arī pārrunām par mūsu vēlēšanu sistēmu, Padomju Konstitūciju un vēlēšanu Nolikumu.

Partijas pirmorganizācijām kolchozos jācenšas agitāktīvus nostiprināt ar agitatora lielajam un atbildīgajam darbam atbilstošiem ļaudīm. Nedrīkst pieļaut, ka agitatora vārdu nes cilvēks, kam šis darbs nerūp, kas pats tālu atrodas no kolchoza dzīves un darba...

Katrā kolchozā mums ir partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, skolotāji, lauksaimniecības specialisti un darba pirmrindnieki. Labākos no šīm ļaudīm jāiesaista agitāktīvos un jāpalīdz tiem apgūt vajadzīgās zināšanas un darba prasmi, lai katrs agitators būtu kvēls partijas un valdības politikas izskaidrotājs darbaļaužu masās.

Maskava. Medicīnisko elektroaparātu rūpnīcā izgatavota pirmā jauno aparātu „Elektroson“ partija.

Jau pats šī aparāta nosaukums norāda uz tā pielietojumu. Ar aparātu sekmīgi var aizvietot dažādus ārstniecības līdzekļus, ko lieto slimību ārstēšanai ar miegu, tāpat var tikt aizvietoti narkotiski līdzekļi, veicot operācijas.

Aparātu „Elektroson“ ir konstruējuši Eksperimentālās ķirurģijas aparātu un instrumentu zinātniski pētnieciskā institūta līdzstrādnieki.

Attēlā: montētājs S. I. Rodins aparātam „Elektroson“ pārbauda elektroshemu.

TASS fotochronika

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības saistību izpildes gaitu (pēc plānu komisijas ziņām)

	Līvānu	Krustpils	Preiļu
Saražots gaļas no 1956. g. 1. X līdz 1957. g. 1. I, salīdzinot ar pagājušo gadu procentos	93	109	86
Saražots gaļas tai pašā laikā posmā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes centneros	10	9,2	4,3
t. sk. cūkgaļas uz 100 ha aramzemes centneros	6	4,9	3
Nodots kontraktācijas plānā linsķiedras uz 10. janvārī procentos	68,2	163	100,1
Linsēklas procentos	114	88	156,6
Atbērtā sēkla uz 1. I no plāna procentos:			
Graudaugi	87	89,5	73,2
Linsēklas	73	59,1	81,7
Kartupeļi	73	76,9	78,5
Ilggadīgie zālāji	21	19,7	11

KOLCHOZĀ „SARKANAIS KAROGS“ Apspriež Aicinājumu

Šā gada 11. janvārī lauksaimniecības artela „Sarkanais karogs“ lopkopji, laukkopji, brigadierī un posminieki, kultūras darbinieki un kolchoznieki sapulcē apsprieda mūsu republikas Bauskas rajona kolchoznieku un kolchoznieču, lauksaimniecības specialistu, MTS un padomju saimniecību darbinieku Aicinājumu.

Sapulcē, apspriežot Aicinājumu un pieņemot jaunus saistības, kolchoznieki atskatījās uz 1956. gadā paveikto. Stāvoklis it sevišķi uzlabojies lopkopībā. Labākā cūkkope Anna Skrūzmane ieguvusi pa 13 sivēniem no katras sivēnmātes. Augstākus piena izslaukumus guvušas slaucējas Veronika Skrebele, Matilde Vecele un citas.

Šogad kolchoza sabiedriskie ļopi daudz labākā miesas stāvoklī kā pagājušā gadā. Iemesls tam nav tas, ka lopbarības būtu vairāk. Nē, galvenais, ka izmainījies lopkopju, kolchoznieku attieksme pret savu vecāmo darbu, tas, ka viņi ikvienā savā solī jūt kolchoza valdes, lauksaimniecības specialistu un paša priekšsēdētāja atbalstu. Reizē ar sniegtu atbalstu visi vadītāji stingri prasa noteiktu darba izpildi. Darba disciplīna un panākumi gūti, pateicoties ma-

terialās ieinteresētības principa ieviešanai it sevišķi lopkopībā. Veco, 1956. gadu noslēdzot, jaungada eglītes vakarā 29 kolchoznieki saņēma naudas premijas pa 50 rubļu katrs, daudzi kā dāvanas saņēma grāmatas. Premēto vidū bija daudzi lopkopji.

11. janvārī notikušajā kolchoznieku sapulcē tika pieņemti ar 100 rubļu visi tie lopkopji, kuri strādā jau no kolchoza dibināšanas dienas. Atsaucoties Bauskas rajona kolchoznieku Aicinājumam un apspriežot savas iespējas, „Sarkanā karoga“ lopkopji uzņēmās iegūt no katras slaucamās govīs ne mazāk kā 1.600 kg piena, bet labākās slaucējas kā, piemēram, Matilde Vecele — 2000 kg. Kolchoza labākā cūkkope A. Skrūzmane apņēmās no katras sivēnmātes iegūt pa 16 sivēnu.

Kolchoza priekšsēdētājs b. Beinarovičs aicināja visus neatlaidīgi cīnīties par laukkopības un lopkopības nemitīgu augšupeju, nesaraucami saistīt šīs divas saimniecības nozares, aicināja strādāt ar istu neizsīkstošu darba prieku.

Kolchoza „Sarkanais karogs“ kolchoznieku šoreiz izvirzītās perspektīvas un darba entuziasms liecina, ka kolchoza saimniecība nostājusies uz straujas augšupejas ceļa.

Ā. Zundāne

Izved mēslojumu

Kolchozs „Sarkanais karogs“ turpina organisko mēsli izvešanu.

Visās brigādēs sekmīgi rit organisko mēsli izvešana. Sevišķi labi šie darbi veicas 1. kompleksajā brigādē (brigadieris b. Martinovs). Uz 12. janvārī uz brigādes tūrumiem

bija izvestas ap 160 tonnas organisko mēslojumu.

Lielu palīdzību šajā darbā kolchozniekiem sniedz MTS traktorists b. Chavrov ar savu traktoru.

Čakli strādā kolchoznieki Vladislavs Lācis, Jānis Turkupolis, Alberts Zvirbulis un citi.

E. Iesalniece

MŪSU republikā

Ilūkstes rajona Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa biedrī sagatavo sēklu pavasara sējai. Sēkta jau iztirīta un pārbaudīta tās dīgtspēja.

Attēlā: kolchoza priekšsēdētājs Pēteris Kokins (pa labi) un kļētnieks Pēteris Rimša pārbauda, kā uzglabājušās linsēklas.

S. Daņilova foto

Līdz pavasara lauku darbu sākumam Ludzas lauksaimniecības mehanizācijas skola sagatavos 207 plaša profila traktoristu. Pašlaik vairākas kurstantu grupas atrodas praktiskos darbos mašīnu un traktoru stacijā, kā arī Rēzeknes remont-rūpnīcā.

Attēlā: atslēdznieks montētājs Pēteris Pavlovičs (pa kreisi) apmāca kursantu Nikolaju Andrejevu.

S. Daņilova foto

Palielina nedalāmos fondus

Daugavpils rajona kolchozi pērn ievērojami paplašināja līkopību un citas lauksaimniecības nozares. Tas deva iespēju pārskaitīt Lauksaimniecības bankā nedalāmo fondu papildināšanai 5.320 tūkstoš rubļu. Aizpērn rajona kolchozi pārskaitīja 2340 tūkstoš rubļu. Salīdzinājumā ar agrākajiem gadiem nedalāmos fondus ievērojami palielinājuši arī Jēkabpils, Alūksnes, Aizputes, Ventpils, Dobeles, Jelgavas, Krustpils, Pļaviņu, Priekules, Rūjienas, Siguldas un citu rajonu kolchozi.

LTA

Skolas sekmīgam darbam nepieciešama labā materialā baze

Lai skolās sekmīgi varētu noritēt mācīšanas un audzināšanas darbs, ir nepieciešams, lai katrai no tām būtu laba materialā baze. Katru mācību gadu skolas no budžeta līdzekļiem arvien paplašina savu materialo bāzi, papildina savus kabinetus ar jauniem uzskates līdzekļiem, jaunu inventāru. 1956. gada beigās Līvānu rajona tautas izglītības nodaļa papildus budžeta līdzekļiem saņēma 15.300 rubļu no Latvijas PSR Izglītības ministrijas. Tas daudz palīdzēja skolām ar vāju materialo bāzi. Tika iegādāti daudzi uzskates līdzekļi, sporta inventārs, dažādas ķimikālijas, aparāti ķīmijas un fizikas stundām, fotoaparāti, pulksteņi un chronometri ārpusklasses darbam.

Daudz jauna inventāra, instrumentu un darbarīku skolas ieguva politehniskās izglītības veicināšanai. Taču skolas joprojām cieš no materialās bāzes trūkuma, tāpēc ļoti vēlams būtu, ka rajona iestādes un uzņēmumi, rūpkom-

binats, MTS, fabrikas un kolchozi atsauktos uz partijas un valdības lēmumiem par pasākumiem politehniskās izglītības apgūšanā un materialās bāzes nostiprināšanā skolās.

Daudzos Latvijas PSR rajonos, kā, piemēram, Bauskas rajona Tautas izglītības nodaļa ārpus budžeta līdzekļiem saņem priekš rajona skolām ik gadus pāri 200 tūkstoš rubļu no rajona rūpkombinata peļņas.

Šim apsveicamajam piemēram varētu sekot arī Līvānu rūpkombinats un vairāk palīdzēt skolām, bet patreiz tas tā nav. Rūpkombinats drīzāk peļņu cenšas iegūt no skolām, pieprasot par malkas steru 54 rubļi.

Domājam, ka Līvānu rajona rūpkombinats, MTS un daudzi kolchozi atjaunos šefību pār skolām, vairāk palīdzēs skolām kā līdz šim, kas sekmēs mācīšanas un audzināšanas darba uzlabošanu.

A. Lustiks,
Līvānu rajona Tautas izglītības nodaļas vadītājs

Par agru pieaugušo kārtā

Atpūtas vakars kolchoza „Darba tauta” klubā. Beigušies priekšnesumi. Jaunatne izvietojusies gar telpas sienām. Skan muzika. Dejas mainās ar pārtraukumiem. Viss liekas kā parasti, kā tam jābūt. Bet nē. Nav nodejotas ne divas dejas, kad no durvju puses, kas ved koridorā, telpā sāk velties dūmu mākonis. Drīz tie jau piepilda telpu, sēst zemāk un beigās grūti pat saskatīt sēdētāju un dejojāju sejas. Kas tad tas? Jūs jautāsi. Tie „uovērotāji” — jaunieši un skolnieki, kas nedejo, bet kūpina smēķus. Kas viņi? Viens otra no kolchoza „neapzīnīgajiem” jauniešiem un par lielu brīnumu arī Vanagu 7-gadīgās skolas skolēni. No viņu vidus sevišķi izdalās skolnieki Anatolijs Sola un Juris Zarāns.

Vērojot un dzirdot atbildes uz aizrādījumiem, rodas jautājums: vai skola un šo bērnu vecāki zina, kur un kā vakarus pavada viņu bērni, skolnieki?

Rādās, ka nē, jo tas taču nepiedodami, ka bērni tik agri „ierakstījuši” sevi pieaugušo kārtā, nepieklājīgi uzvedas un traucē pieaugušos, bet, ja visu to zina skola un vecāki, tad kāpēc to nenovērš?

A. Žagariņš

Kolchoza brigadiera V. Bārbaļa „darba prakse”

Jūs biedri, kam kaut cik darīšanas ar lopkopību, fermām un slaucējām, jau zināsi, cik daudz kā no tevis kā brigadiera prasa šis mūžam neapmierināms slaucējas.

Savā praksē esmu ievēdis zināmu papēmienu, ar kuru varēni efektīvi visur līdzēt, par to šodien gribu jums pastāstīt.

Vispirms, lai visur varētu viegli „braukt cauri”, vajag vienmēr krājumā turēt plašu solījumu vārdu virkni un, ja kāds kaut ko lūdz, tad tikai cērt vajā: — Būs, drīz būs, pagaidiet... Otrreiz kad prasa — izbrīnīties jautā: — Vai vēl nav? O-oo-o — paskatīšos, būs, drīz būs...

Otrais — nekad nebāz savu degunu tur, kur kaut ko no tevis prasīs.

Treškārt, ja arī redzi, ka kaut kā trūkst, izliecies, ka neredzi un joz prom.

Piemēram, jau tuvojoties rudenim, zināju, ka viņi brigades lopu fermām nav pievests kurināmais, izlikos, ka to neredzu. Nodziņoju mierīgi līdz salam. Tad slaucējas sāka žēloties man, ka nav ar ko kurināt slaucēju

istabā plīti, nav ar ko uzsilīt ūdeni piena kannu mazgāšanai un runkuļu sutināšanai... Pirmo reizi atkratījos viegli, ar solījumiem. Otrreiz tāpat. Laiciņš aizgāja ātri. Pienāca jaunais gads. Slaucējas sāka žēloties pa labi un pa kreisi, kā tādās apstākļos strādāt nevarot un pieteica man ultimātu. Bet arī tas man nekas. Solījumu jūrai tas pāri netiks.

Visa rezultātā joprojām dzīvoju no solījumiem. Tas nekas, ka 1956. gada pēdējos trijos mēnešos slaucējas izslaukušas mazāk kā iepriekšējā gada tajā pašā periodā. No tā arī savs labums, nav jāmaksā papildapmaksas par plāna pārsniegšanu.

Ar drošu sirdi es jums saku, ka ar manām darba metodēm var dzīvot bez bēdām. Pielietojiet tās praksē.

**V. Bārbaļa vārdā uzrakstījis
A. Kruķītis**

*

Kolchoza „Darba tauta” valdē vienreiz jāizved dzīvās lēmums par lopkopju darba uzlabošanu, jo no tā atkarīga arī lopkopības produktivitāte, it sevišķi šogad, kad lopbarības kolchozā ir maz.

Tad jau labāk kājām...

— Hallo! Hallo!... Līvāni?... Abonents noliek klausuli, piegriez no jauna aparātu un tikpat izmisīgi atkārtoti saucieni. Klusums. Klausulē vienmūžīgi dūc kāda neizprotama skaņa. Zaudējis pacietību, cilvēks nikni griež aparātu un gatavs to nosaukt par galīgi sabojātu, kad pēkšņi klausulē atskan telefonistes Marijas Stepanovas pazīstamā balss:

— Nu, nu, nu, nu. Vai tad jūs domājat, ka es kurla, vai? Ko jums vajaga? — Marija noskalda tādā rūgtā tonī, ka cilvēkam, ne mirkli nekavējoties, gribas lūgt piedošanu par Marijas miera traucēšanu. Taču nevienmēr Marija savu sliktu omu izsaka vārdos. Bieži vien viņa sēž kā ūdeni mutē iemēmusi. Tādās reizēs abonentam jāgriež aparats līdz pagurst roka, bet Marija spēlē slēpšanos: — eak' pagriez vēl, nepacietīgs, manī jau tas ne-traucē. Ja abonents gadās neatlaidīgāka rakstura un turpina centrāles izsaukšanu, Marija ķeras pie prakšē labi pārbaudīta līdzekļa un mierīgā balsī paziņo: — Jūs nevarēja dzirdēt, — zvans nepienāca.

Tādā veidā vislabākajam apar-

ratam Marija vairākas reizes dienā pieraksta dažādas āķīgas diagnozes.

Otra galējība, ko sevišķi mīl Marija, ir tā saucamā „savienošana uz mūžu.” Tādu savienošanu abonents izjūt sevišķi asi.

— Man lopu sagādes punktu! — Dodu, — neapmierināta nosauka Marija un savieno pa istam. Sen jau esi izrunājies, nolieci klausuli un izsmēķējis papirosu, bet otrā galā lopu sagādes punkta darbinieks nepārtraukti griež aparātu, un lūdz tevi vēl un vēl dot atzvanu, bet Marija klusībā priecājas, ka sagādājusi Līvānu abonentiem pamatīgi izrunāšanu uz veselu pusstundu.

Bez tam viņa neskopojas ar tēviskīgām pamācībām, kuras labā garastāvoklī izdala abonentiem pa labi un pa kreisi. Lūk, viens Marijas zeīta grauds. — Ja neatlaidīgāk zvanīsi — ilgāk gaidīsi.

Par to visu ir pārliecinājies katrs, kuram nācies lietot telefonu Marijas Stepanovas dežuras laikā. Daudzi no viņiem saka tā: — Atrāk aiziesi kājām, kā sa-zvanīsi pa telefonu.

A. Ziemelis

PA „ASO NĀTRU” MATERIALU PĒDĀM

Par nolaidību kinomehāniķis no darba atbrīvots

Mūsu laikraksta 1956. gada 30. decembra numurā feļetonā „Brauc, brauc un nevar atbraukt, ja atbrauc, tāpat labuma nav” par sliktu darbu kritizējām Rudzētu maršrutu apkalpojošo kinomehāniķi Vladislavu Baroviku. Kinomehāniķis bieži bez atbilstošiem iemesliem neferādās iepriekš izziņotā kinoseansa demonstrēšanas vietā, tā maldinot kino apmeklētājus un viņa demonstrētie kinoseansi bija sliktas kvalitātes.

Atbildot uz minēto kritiku, kultūras nodaļas vadītāja b. Masāne paskaidro, ka kinomehāniķis Vladislavs Baroviks par sliktu darbu un sistematisku kinoseansu noraušanu ar kultūras nodaļas pavēli no darba atbrīvots.

Tagad minēto maršrutu apkalpo apzinīga un izveicīga kinomehāniķis Valentina Vaivode.

Lai nodrošinātu normālu kinoseansu demonstrēšanu, rajona kultūras nodaļa šajā maršrutā pastiprinās arī kontroli.

Kas kolchozos patreiz vissvarīgākais

Patreiz kolchozu uzdevums ir rūpīgi sagatavoties pavasara sējai. Ziemā kolchozniekiem jāiepazīstas ar pirmrindnieku pieredzi, jāmacās agrotehniskajosursos, jāapgūst pašu darbā nepieciešamā agrozinātne.

Jāpabeidz noslēgt grāmatas un jāsasātāda gada pārskati. Gada pārskatā jāatspoguļo, kā attīstījusies sabiedriskā saimniecība. Kopsapulcei jāapsprīž gada pārskats un ražošanas plāns kolchoza turpmākajai attīstībai. Kopsapulcei arī jānovērtē valdes un revīzijas komisijas darbs.

Ražošanas plāns kolchozam jāizstrādā visam saimniecības gadam. Sastādot ražošanas plānu, jāņem par pamatu oktobrī sastādītais lauksaimniecības attīstības plāns 1957. gadam.

Ar kopsapulces lēmumu jāradā fondi invalīdiem un dar-

ba nespējīgiem, bērnu dārzu uzturēšanai, kā arī jānosaka valstij un kolchozu tirgū pārdodamie produkti un to daudzums.

Kolchoznieku kopsapulcei jāapsprīž līgums ar MTS. Līgumā jānorāda MTS apstrādājamā platība, termiņi, kuros darbs veicams un darba kvalitāte. Līgumā minamas saistības arī no kolchoza puses. Kopsapulcē kolchozniekiem jāiesniedz priekšlikumi, kā jāsaņem MTS darbs ar lopkopības brigāžu darbu.

Jānoslēdz un jāizplāno jau ziemā socialistiskās sacensības līgumi kā starp brigādēm, tā kolchozniekiem par labu darba kvalitāti, plāna pārsniegšanu un tā izpildi pirms termiņa.

Jārūpējas par sēklas materiala saglabāšanu, sēkla jāattīra, lai tādējādi arī pieaugstināta mitruma procenta sēklas attīrot no nezālēm, tās

labāk saglabātos un nezaudētu dzīvības spējas, tad būs iespējams dīgspēju saglabāt, līdz pavasarim atjaunot puslīdz līdz normalam stāvoklim (protams sēklu neturot biežā slānī un ik mēnesi vismaz vienu reizi pārlāpstojoj).

Jāapsprīž, kā izvērst kolchozu celtniecību, jāizlemj būvmateriālu sagādes jautājumi. Ziemas ceļā jāsavēd un jāsadala pa brigādēm minerālmēsli.

Jāiegādājas kodināšanas līdzekļi. Jāved uz lauka kūtsmēsli, jāsavēd kārtībā lauksaimniecības inventārs.

Jāieplāno un jāveic visi iespējamie pavasara darbu priekšdarbi, lai visatbildīgāko periodu — sēju mēs veiktu sagatavoti.

R. Kivkova,
rajona izpildu komitejas plānu komisijas priekšsēdētāja

LAI PIETIKTU SPĒKA UZSĀKTO TURPINĀT

Pulkstens trīs pēcpusdienā. Rauniešu ciema klubā gan pa vienam, gan nelielos pulciņos ierodas Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši un jaunieši.

Nav grūti ievērot, ka līdzās komjauniešiem atnācis šoreiz arī krietns rauniešu pulciņš.

Pat paviršs novērotājs pateiks, ka šie jaunieši nav sanākuši pienākuma jeb garlaicības dzīti. Katrs no viņiem ar interesi gaida, kad pirmorganizācijas sekretārs, iepēmis vietu aiz galda, teiks tik daudzreiz dzirdētos vārdus: Sapulci skaitu par atklātu. Dienas kārtībā... Tieši šo dienas kārtību jaunieši tik nepacietīgi arī gaida.

Kā nu ne, šodien jautājums tāds, kas interesē katru no viņiem „Parunāsim par pieklājību”.

Taču nepareizi būtu domāt, ka pieklājība un uzvedība viņiem būtu sveša „zinātne” un tie ieradusies uz pirmo mācību stundu. Nē! Sapulces mērķi jaunieši izprot pareizi — šodien jādod biedriski aizrādījumi tiem, kuri neciena pieklājības normas un kopīgi jāapsprīž pasākumi augstas sadzīves kultūras ieviešanai kolchozā.

Pēc ziņojuma, kuru sniedza partijas rajona komitejas instruktors b. Brokāns, klātesošie dzīvi debatēja par to, ka līdz šim vēl atsevišķi jaunieši pieklājību uzskata kā smalkas nekam nevajadzīgas manieres.

— Sarīkojumu laikā, — teica kolchoza agronome b. Putāne, — mūsu kluba telpas ir piesmēķētas zilas. Papirosu galus met uz grīdas, tādēļ līdz sarīkojuma beigām cilvēki mīdās neciešamā netīrībā. Taču nav kas no mums klātesošajiem uz šādu rīcību vainīgajiem aizrāda. Vēl sliktāk ir tas, ka daļa mūsu meiteņu labprāt dejo ar „džentlmeņiem”, kuri pat nodejot nevar bez cepures galvā un papirosa zobos.

Klātesošie vienprātīgi atbalstīja b. Putānes priekšlikumu, ka jautājuma apspriešana par pieklājību un uzvedību biežāk jārinko pirms mākslinieciskās pašdarbības un deju vakariem.

Līdzās daudziem citiem priekšlikumiem par kultūras sadzīves nostiprināšanu kolchozā, komjaunieši vienojās turpmāk savās atklātajās sapulcēs apspriest jautājumu par padomju cilvēka gumi, morālo stāju un dažādus sadzīves attiecību jautājumus.

Pār kolchoza laukiem bija jau nolaidusies dziļa tumsa, brāzmais vējš asi sita sejā smalkas lietis lāses, taču jaunieši devās mājās priecīgi čalodami un dziļi apmierināti: komjaunieši bija aizskāruši sasāpējušu vietu daudzdu domās un ne tikai aizskāruši, bet arī stingri nolēmuši cīnīties kopīgiem spēkiem pret visu, kas traucē cilvēkam kulturali atpūsties, kas ir pret-runās mūsu sadzīves normām.

A. Zaļums

LASĪTĀJU IEVĒRĪBAI!

Laikraksts «Uzvaras Ceļš», sākot ar šo dienu, turpmāk iznāks otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.